

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 366. Dit is de derde en laatste aflevering over Tadd Dameron in de periode 1948-1953 waar deze geschiedenis zich nu mee bezig houdt. 21 april 1949 leidde hij een session voor Capitol in NYC met deze band. Miles Davis-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sahib Shihab-alt, Benjamin Lundi-tenor en Cecil Payne-baritonsaxofoon. Tadd Dameron-piano, John Collins-gitaar, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums. Het eerste stuk, "^{Sid}~~Bob~~'s delight" was in de vorige geschiedenis te horen, daarna volgden twee ballads met zangeres Kay Penton, waarvan ik Dameron's eigen "Heaven's doors are wide open" weglaat omdat die op geen stukken na het niveau haalt van bijvoorbeeld "If you could see me now". Bob ~~Crabtree~~^{Heard}, ~~basist~~^{bij Bob Crosby}, daarna leider van het Decca studio-^{echt}orkest, schreef in 1939 de ballad "I'm free" vanwege zijn scheiding. Toen Johnny Burke er een tekst bij maakte werd het 't klassiek geworden "What's new".

plaat 1 Tadd Dameron a/h Orchestra: What's new (Bob ~~Crabtree~~^{Heard}, Johnny Burke)
A/4 - 2:59 - Capitol 5CD38.80852

"What's new" met de stem van Kay Penton. Het vierde en laatste stuk was van Dameron: "Focus".

zelfde Tadd Dameron a/h Orchestra: Focus (Tadd Dameron)
A/6 - 2:59 - idem

"Focus" laatste stuk uit de Capitol-session van Tadd Dameron and his Orchestra in NYC, 21 april 1949. Miles Davis-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sahib Shihab-alt, Benjamin Lundi-tenor, Cecil Payne-baritonsaxofoon. Tadd Dameron-piano, John Collins-gitaar, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums. Daarna een hele tijd niets van Dameron zelf. Mei '49 ging hij met Miles Davis naar het Festival de Jazz de Paris, zoals te horen was in NOS Jazzgeschiedenis 349, hoofdstuk Miles Davis, uitgezonden 21 november 1986. Hij bleef een tijd in Frankrijk, ging daarna naar Engeland waar hij voor Ted Heath arrangeerde, terug in de States speelde hij bij Bull Moose Jackson, om zomer 1953 een eigen band te formeren die wat engagementen had en één platen-session. Daarmee sluit ik dit Tadd Dameron-hoofdstuk af. Hij koos jonge onbekende musici waarvan er maar twee ook onbekend bleven, de trombonist en baritonsaxofonist.

Trompettist Clifford Brown -dit was zijn 3e platensessie- werd vandaag precies 57 jaar geleden geboren in Wilmington, Delaware: 30 oktober 1930, en was dus 22 jaar oud. De andere trompettist was iets ouder, Idrees Suliman, 29, de trombonist heet Herb Mullins. Op altsaxofoon een musicus die vooral ook als arrangeur bekend zou worden, de 25 jarige Gigi Gryce. De tenorist zou naam maken via The Jazztet en Art Blakey's Jazz Messengers: de toen 24 jaar oude Benny Golson. ^BBassist Percy Heath was 30 en drummer Philly Joe Jones bijna 30. Voor Prestige in Rudy van Gelder's studio in Hackensack, New Jersey, speelde het orkest vier stukken, allemaal van Dameron zelf. Zoals altijd in de NOS Jazzgeschiedenis hoort u de muziek chronologisch. Voor de drummer maakte Dameron "Philly J.J."

Op baritone saxo.
foon Oscar
Estelle,

- plaat 2 Tadd Dameron a/h Orchestra: Philly J.J. (Tadd Dameron)
B/1 - 5:10 - Prestige PR 16008
"Philly J.J." met drummer Philly Joe Jones. Hierna: de tweede take van "Choose now".
- zelfde Tadd Dameron a/h Orchestra: Choose now-2 (Tadd Dameron)
B/2 - 4:55 - idem
"Choose now" take 2. Tadd Dameron speelde piano, maar was in eerste instantie arrangeur/componist, niet een echte pianist. Toch komt hij als zodanig zeer goed voor de dag in zijn fraaie ballad "Dial B for beauty".
- zelfde Tadd Dameron a/h orchestra: Dial B for beauty (Tadd Dameron)
B/3 - 4:35 - idem
"Dial B for beauty". Tenslotte: "Theme of no repeat".
- zelfde Tadd Dameron a/h orchestra: Theme of no repeat (Dameron)
B/4 - 5:20 - idem
"Theme of no repeat", vierde en laatste stuk gespeeld voor Prestige op 11 juni 1953, door Tadd Dameron and his Orchestra, de band waar hij die zomer mee ~~werkte~~ ^{werkte (opname} ~~werkte~~). Lokatie: de Rudy van Gelder Studio in Hackensack, New Jersey. De musici: Clifford Brown en Idrees Suliman-trompet, Herb Mullins-trombone, Gigi Gryce-alt, Benny Golson-tenor, Oscar Estelle-baritonsaxofoon. Tadd Dameron-piano, Percy Heath-bas, Philly Joe Jones-drums.

Ik vind niet dat ik het er voortdurend over moet hebben, maar de Bebop-generatie teisterde zichzelf met heroïne-gebruik. Overlevenden als Jay Jay Johnson en Max Roach waren er maar kort mee bezig, veel musici gingen er onderdoor, we kennen natuurlijk vooral de bekende namen: Fats Navarro, Charlie Parker, Wardell Gray, Dick ^TAdzik. In de zojuist ^{de}gehoorde Dameron Band zaten een aantal musici van de ^{de}jonge generatie die clean was. Dan is het extra droevig dat Gigi Gryce teleurgesteld de jazz-scene verliet, meer nog dat een zeer bijzonder talent als Clifford Brown drie jaar later bij een auto-ongeluk omkwam. Tot de heroïne-slachtoffers behoorde ook Tadd Dameron, hij overleed 8 maart 1965, net 48 jaar oud. Volgende keer uit de periode 1948-1953 opnieuw een pianist, die in tegenstelling tot Dameron zeer virtuoos was, en ook daarnaast grote betekenis had. Lennie Tristano. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 366, MdR.

0 0 0 0 0

NA 156632

32: ~~06~~ 03

Opn: 10.03.87